

paa en Fortsættelse af de anstillede Prøver, saa vil jeg bede erindret, at han til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gjøre, ikke har sagt, at han paa Stutteriet har en eneste Hingst eller Hoppe, som han kan kalde udmærket. Jeg taler ikke om, at der kan være en Hest med større eller mindre Feil; men jeg taler om, at naar man skal fortsætte Stamstutteriet, maa der i det Mindste findes eet Individ, om hvilket det kan siges, at det er fejlfrit, at det er af udmærket Beskaffenhed. Dersom der findes noget saadant, vil jeg bede den høitærede Minister om at lade det komme herop, og dersom Dommen da falder ud til Fordeel for den høitærede Minister, er jeg villig til at betale de Omkostninger, som ere forbundne dermed. Det ærede Medlem fra Sorø (Holstein) har tidligere hentydet til, at jeg havde min Kundskab fra spredt Læsning af nogle Notiser hist og nogle her, saaledes at det Hele, jeg har tilladt mig at anføre i denne Sag, skulde være Intet. Jeg vil nu tilstaae det ærede Medlem, at jeg har læst Alt det, der paa Prent er kommet frem fra hans Side i Stutterisagen, hvilket virkelig ikke er nogen glædelig Læsning i og for sig betragtet, men nyttig er den; thi naar jeg vil tage det ærede Medlems Udtryk til forskjellige Tider, under den ene Commission og under den anden Commission, har jeg deri fuldstændig Waaben i Haand til at godtgjøre mine Paastaade, og Mere kan jeg jo ikke forlange. — Jeg skal ikke komme ind paa flere Details, hvor fristende det end kunde være at gennemgaae det ærede Medlems Dom over forskjellige Hingste, som han baade har rost og lastet; men jeg vil tilstaae, at naar man læser rigtig, viser Dadelen sig fremspringende og overveiende. Jeg har igaar opholdt det høie Thing saa længe med, hvad jeg troede, der maatte anføres i denne Sag, at jeg naturligtvis ikke atter idag drifter mig til at komme med flere Beklagelser over den hele Tilstand. Jeg anbefaler de ærede Medlemmer at læse den Betænkning, som er os meddeelt, og deraf see, om jeg har godtgjort det, jeg har paastaet; jeg paastaar Intet uden det, der er kommet til os paa en officiel Maade. — Naar den høitærede Minister igaar har

sagt, at det var begribeligt, at han holdt sig til de Commissioner, han havde Tillid til, skal jeg endnu kun bemærke, at det er ganske beyhnderligt, at der slet ingen Variation er i Sammensætningen af disse Commissioner angaaende Stutterivæsenet; jeg kunde nævne den høitærede Minister adskillige Navne, som vilde have en betydelig Vægt for ham, om de vare blevne spurgte angaaende Tilstanden. Jeg skal ikke gjøre det, thi jeg holder ikke af at trække Navne frem her, men jeg skal meddele den høitærede Minister Domme af saadanne sagskyndige Folk, som han vist vil indrømme ere fuldstændig skikkede til at have en kyndig og upartist Mening i Sagen. — Efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at anføre, tvivler jeg ikke paa, at det høie Thing vil blive ved sin gjentagne tidligere Beslutning, hvilken er kommen frem i to Lovforslag, hvoraf det ene ikke blev ført tilende, men hvoraf det andet kom til den bedrøvelige Ende, at det trods det overveiende Fleertal, hvormed det var vedtaget, blev nægtet kongelig Sanction. Sagen har nu faaet noget større Omrids, end den havde igaar ved den høitærede Indenrigsministers Uttringer; men jeg vedbliver at paastaae, at man misforstaaer denne Uttring, naar man lægger Andet ind deri, end hvad den høitærede Minister selv fremhævede. — Jeg skal dog endnu tilføie, at naar den ærede Minister igaar talte om min Indflydelse her i Thinget, var dette noget uheldigt, thi den høitærede Minister veed meget godt, at jeg ikke har noget bestemt Parti at slutte mig til, og da jeg altsaa staaer afmægtig som et enkelt Medlem, beviser den Omstændighed, at jeg i denne Sag har faaet saa stærk Tilslutning, at jeg ikke har ført nogen urigtig Sag. Alt det høie Thing nu, som tidligere, vil give mit Forslag Medhold, betviuler jeg ikke.

Solm: Det ærede Medlem for Ringjøhing Amts 3die Valgfreds (Madsen) udtalte igaar angaaende det Vædringsforslag, som to ærede Medlemmer i Forening med mig have tilladt os at stille, og som gaaer ud paa at nægte Udgifterne til Controllen ved Limfjordsfiskeriet, at han i det Hele var imod enhverformhelst Tvang med Hensyn til Fiskeriet, men